

Sygn. akt II Ka 209/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SO Karol Troć
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale prokuratora Jarosława Mironiuka

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca 2020 r.

sprawy **M. Ż.**

oskarżonego z art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 17 grudnia 2019 r. sygn. akt II K 935/19

I. utrzymuje wyrok w mocy;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 200 zł kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 209/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 17 grudnia 2019r. w sprawie II K 935/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	Oskarżony zarzucił wyrokowi błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść orzeczenia, a polegający na tym, że ocenione przez Sąd zeznania M. P. są niezgodne z prawdą, gdyż oskarżony nie dokonał żadnych kradzieży. W dniu 20 czerwca 2019r.o godz. 15:40 rzeczywiście zadzwonił do niego M. P., który chciał do niego przyjść i oddać mu pieniądze. Po pojawieniu się kolegi spożywali w mieszkaniu oskarżonego alkohol. Gdy alkohol się skończył oskarżony pojechał z matką do sklepu, żeby go kupić. Oskarżony zamierzał zapłacić za alkohol, gdyż uprzednio spożyli alkohol przyniesiony do niego przez pokrzywdzonego. M. P. uparł się jednak, że to on zapłaci za zakup nowej porcji alkoholu i dał w tym celu pieniądze oskarżonemu. Pieniądze te wyjął z kieszeni. Po powrocie do domu oskarżony zastał puste mieszkanie. M. P. i W. N. byli nad rzeką, a wbrew twierdzeniom pokrzywdzonego, on nie pilnował ich rzeczy, gdyż go tam nie było. Gdy oskarżony dotarł nad rzekę M. kąpał się, a W. stał już na brzegu. Po tym we trzech poszli	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

do mieszkania oskarżonego, aby spożyć alkohol. Po pewnym czasie do mieszkania M. Ż. przyjechała żona pokrzywdzonego z córką, gdyż chciały od niego pieniędzy. Pokrzywdzony zbył je twierdząc, że pieniędzy nie ma. Oskarżony spytał wtedy pokrzywdzonego o dług, a ten powiedział mu dając swoją kartę do bankomatu z numerem PIN, by te pieniądze sobie wypłacił. Oskarżony udał się zatem do bankomatu po pieniądze, zostawiając kolegów w swoim mieszkaniu, jednakże po powrocie zastał puste mieszkanie. Nazajutrz pokrzywdzony od rana wydzwaniał do oskarżonego z zapytaniem czy wypłacił on sobie w ramach zwrotu długu pieniądze z jego konta. Oskarżony od razu oznajmił mu, że nic nie wypłacił, gdyż pokrzywdzony nie ma żadnych pieniędzy na koncie. W dniu 22 czerwca 2019r. pokrzywdzony pojawił się u niego z żądaniem zwrotu jego karty, a oskarżony kartę tę mu oddał. Oskarżony nie wiedział skąd potem karta znalazła się pod jego łóżkiem. Może przypadkowo wypadła ona pokrzywdzonemu, a może pokrzywdzony specjalnie ją tam podrzucił, by mieć podstawy do oskarżenia go o jej kradzież. Oskarżony czuje się niewinny, a oskarżenia pokrzywdzonego są jedynie pomówieniem.

Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny

Tytułem wstępu podnieść należy, wbrew twierdzeniom apelującego, iż poczynione w przedmiotowej sprawie przez Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim ustalenia w zakresie stanu faktycznego są w ocenie Sądu Odwoławczego prawidłowe i nie wykazują cech

błędu. Nie ma wątpliwości, co do tego, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów. Fakty te zostały w sposób bezsporny dowiedzione, co ma odzwierciedlenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Odnosząc się do zarzutu dotyczącego błędu w ustaleniach faktycznych wskazać należy, iż zgodnie z powszechnie akceptowanym stanowiskiem Sądu Najwyższego, ustalenia faktyczne wyroku tylko wtedy nie wykraczają poza ramy swobodnej oceny dowodów, gdy poczynione zostały na podstawie wszechstronnej analizy przeprowadzonych dowodów, których ocena nie wykazuje błędów natury faktycznej czy logicznej, zgodna jest ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz prowadzi do sędziowskiego przekonania, odzwierciedleniem którego powinno być uzasadnienie orzeczenia (wyrok SN z dnia 5 września 1974r., II KR 114/74 OSNKW 1975, nr 2, poz. 28). Ze szczegółowej analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz przedstawionych w uzasadnieniu wyroku motywów, jakimi kierował się Sąd Rejonowy oceniając tenże materiał dowodowy, wynika, iż Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim nie popełnił błędu, jaki zarzuca skarżący w swojej apelacji. W ocenie Sądu Okręgowego, twierdzenia podnoszone przez oskarżonego w apelacji nie znajdują potwierdzenia w aktach sprawy, a stanowią tylko polemikę z oceną dowodów poczynioną przez Sąd Rejonowy. W sprawie niniejszej argumenty zawarte w uzasadnieniu wyroku Sądu I instancji są bardziej przekonywujące od tych zawartych w apelacji skarżącego. Sąd Okręgowy nie zgodził się

także z zarzutem apelacyjnym zawartym w apelacji w zakresie przekroczenia przez Sąd I instancji zasady swobodnej oceny dowodów. Dokonując oceny dowodów w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy sprostął wymogom płynącym ze wskazanego wyżej orzeczenia Sądu Najwyższego, dlatego rozumowanie Sądu I instancji spotkało się z całkowitą aprobatą ze strony Sądu Odwoławczego i co za tym idzie, nie wymaga jakiegokolwiek korekty. Sąd Rejonowy wnikliwie rozpatrzył wszystkie okoliczności i dowody ujawnione w toku rozprawy, na ich podstawie poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne oraz należycie wykazał winę oskarżonego. Nie ma również wątpliwości co do tego, że ocena materiału dowodowego dokonana przez Sąd I instancji nie wykazuje błędów natury logicznej, jak również nie wykracza poza ramy swobodnej oceny dowodów, chronionej przepisem art. 7 kpk. Na stwierdzenie powyższych okoliczności pozwala uważna lektura uzasadnienia zaskarżonego wyroku. W pisemnych motywach zaskarżonego wyroku Sąd I instancji wskazał bowiem dowody, które obdarzył przymiotem wiarygodności oraz wyjaśnił, z jakich powodów dał im wiarę. Wskazał także dowody, którym waloru wiarygodności odmówił i przekonująco wyjaśnił, z jakich przyczyn na wiarę nie zasługują. Ustalenia poczynione w tym zakresie przez Sąd Rejonowy są prawidłowe i w ocenie Sądu Okręgowego nie noszą cech błędu.

Sąd I instancji dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, w których wskazał, iż krytycznego dnia spotkał się z M. P., który gościł u niego w domu oraz w zakresie w jakim

podał, iż podejmował kilka prób wypłacenia pieniędzy z bankomatu przy użyciu karty bankomatowej pokrzywdzonego. W pozostałym zakresie jego wyjaśnienia nie zasługiwały na uzasadnienie. Wbrew twierdzeniom oskarżonego zawartym w apelacji trudno przyjąć wskazywaną przez niego wersję zdarzeń za prawdopodobną, gdyż wiele szczegółów tego zdarzenia przeczy logice i doświadczeniu życiowemu. Podkreślenia nadto wymaga, iż wyjaśnienia oskarżonego cechuje niekonsekwencja, czy wręcz rozbieżność z innymi uznanymi za wiarygodne dowodami zaistniałymi w sprawie. W wielu miejscach te wyjaśnienia przeczą same sobie. W pierwszej kolejności wskazać należy, iż w rzeczywistości nie istniał żaden dług, który pokrzywdzony miał spłacić oskarżonemu. Fakt ten czyni bezzasadnymi kolejne następujące po sobie zachowania oskarżonego, a więc dobrowolne przyjęcie karty bankomatowej od M. P. z numerem PIN, pozostawienia kolegi samego w swoim domu i udanie się do M. w celu wypłaty pieniędzy z bankomatu, nadto brak kontaktu telefonicznego z pokrzywdzonym zaraz po niemożności wypłacenia pieniędzy z bankomatu oraz zmniejszanie kwot żądanych wypłat z bankomatu. Skoro bowiem pokrzywdzony nie musiał zwracać oskarżonemu żadnego długu, ten nie musiał brać od niego karty, udawać się do bankomatu i próbować wypłacić z niego pieniędzy. Tymczasem potwierdzonym zostało obiektywnymi dowodami, iż oskarżony podejmował próby wypłaty gotówki z bankomatu z konta pokrzywdzonego, co okazało się nieskuteczne wobec braku środków finansowych na tym koncie. Budzącym poważne wątpliwości co do

wersji zdarzeń wskazywanej przez oskarżonego jest fakt znalezienia przedmiotowej karty bankomatowej pokrzywdzonego w pokoju oskarżonego pod jego łóżkiem. Oskarżony bowiem wskazywał w tym zakresie, iż kartę tę oddał uprzednio właścicielowi, a potem stwierdził, że być może wypadła mu ona w pokoju. Z zeznań pokrzywdzonego wynika jednak, iż nie był on nawet w pokoju oskarżonego, tylko w jego kuchni i na tarasie. Wersji wskazywanej przez oskarżonego w jego apelacji przeczą także jego własne wyjaśnienia co do tego, iż rzeczywiście pod nieuwagę kolegi dokonał zaboru jego portfela z zawartością, a potem po stwierdzeniu, że oprócz gotówki i karty do bankomatu nic z tego portfela mu się już nie przyda, po prostu go wyrzucił, będąc w szoku. Nic nie stało przecież na przeszkodzie, żeby oddać ten portfel koledze przy następnym spotkaniu, bowiem według oskarżonego pokrzywdzony utrzymywał z nim kontakt po zdarzeniu i ponoć nie miał do niego o nic pretensji. Reasumując powyższe stwierdzić należy, iż dogłębna analiza wyjaśnień oskarżonego prowadzi do przyjęcia stanowiska, iż jego wyjaśnienia ewoluowały w toku postępowania w niniejszej sprawie, kiedy wraz z rozwojem wypadków i ujawnianiem się kolejnych dowodów, oskarżony próbował dopasować wskazywaną przez siebie wersję wydarzeń adekwatnie do tych dowodów, chcąc tym samym jak najbardziej umniejszyć swoją rolę w przedmiotowym zdarzeniu.

Biorąc pod uwagę fakt, iż wina jego odnośnie popełnienia przez niego zarzucanych mu czynów nie budzi żadnych wątpliwości,

również z pełną aprobatą Sądu Odwoławczego spotkało się rozstrzygnięcie Sądu I instancji w zakresie orzeczonych wobec oskarżonego kar jednostkowych i kary łącznej. Orzeczona względem oskarżonego kara łączna pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku, nie nosi cech rażącej surowości, ani łagodności, a tylko w takiej sytuacji jej wymiar mógłby zostać przez Sąd Odwoławczy skorygowany. Nie należy bowiem zapominać o tym, iż M. Ż. był już wcześniej karany sędownie, w tym za przestępstwo przeciwko mieniu i odbywał karę pozbawienia wolności. Nadto dopuścił się przypisanych mu czynów z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej. Orzeczona w ten sposób kara odpowiada stopniowi winy oraz społecznej szkodliwości czynu, uwzględnia właściwości i warunki osobiste oskarżonego, rodzaj i wysokość wyrządzonej przez niego szkody, a także uwzględnia cele kary w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. W tej sytuacji rozstrzygnięcie Sądu I instancji w tym przedmiocie również nie wymagało ingerencji ze strony Sądu Odwoławczego.		
Wniosek		
Oskarżony wniósł o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie go od popełnienia zarzucanych mu czynów	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność zarzutu warunkowała bezskuteczność wniosku.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zaskarżony wyrok w całości utrzymano w mocy.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadność zarzutów przełożyła się na bezzasadność wniosków.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	

5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięzle o powodach uchylecia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięzle o powodach uchylecia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Na podstawie art. 636 § 1 kpk i art. 8 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973r. (Dz.U. Nr 49, poz. 223 z 83r. z późn. zm.) zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 200 złotych tytułem kosztów sądowych za postępowania odwoławcze.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżony		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok SR w Mińsku Mazowieckim z dnia 17 grudnia 2020r. w sprawie II K 935/19		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść	# w całości		
# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana